

Volvorod Umbrtka Mám neustále v srdci Umbrtku

Umbrtka

Oděni ve vatových kabátech, ušlechtilém to brnění
Osedláváme parní válec, láskyplné stvoření
A hrdě stroje nesou nás zákoutími bez slunce záření
Ranní rosou posedané lešení
Kouty našeho města, proluky, výkopy, stavení
Hlínu posiluje bednění
Mám neustále v srdci Umbrtku
Když zavřu oči, z výšky vidím Skart
Jeho chůze tkví ve věčném záklonu
Mám neustále v srdci Umbrtku
Jak na zemi špínu rozdmýchá:
Vidí, jak obzoru množství kreténů pospíchá.
"Zachraň se, kdo můžeš", volá umytý. Zapoměl vypnout
sprchu a již je zabitý.
A postupuje ulicemi umbrtkova divize
Jezdci na parních válcích, bagrech...
Kdo volá nebo drží mobil, předem zatracen,
v soukolí ocelových hrotů zabit, rozčtvrcen...
A pomalu Umbrtka boří nové domy
Chce obnovit vše staré: počasí, továrny, stromy
Nebude Umbrtka pracovat v rytmu nové doby
Veteráni v boji proti slunci, prach je přítel Umbrtkův
Vyznavači ve špinavé zbroji, kontejner je ocelová sluj
I příroda se rovným dílem podílí na bloádě slunce
Vždyť i zmrzlé stromy jdou za jasným cílem